



9

සලාතය 1

ඉස්ලාම් අවධාරණය කරන පස්මහ වගකීම් අතුරින් සලාතය ප්‍රධාන ය. එය බාල මහලු, බලවතා දුබලයා, රෝගියා නිරෝගියා, ගැහැනු-පිරිමි හේදයකින් තොර ව සියලු මුෂිත්වරුන්ට පවරනු ලැබූ අනිවාර්ය වගකීමකි.

කලිමාව උසුරා අල්ලාහ් රබ්බු ලෙස ද නබි (සල්) තුමා ඔහුගේ දුකයා ලෙස ද පිළිගත් අය සලාතය නොවරදවා අඛණ්ඩ ව ඉටු කළ යුතු ය. ඒ පුද්ගලයාගේ අල්ලාහ් කෙරෙහි ඇති විශ්වාසය ක්‍රියාත්මක ව තහවුරු කෙරෙන්නේ එවිට ය. එසේ නොමැති ව කෙනකු එය ඉටු නොකර නොසලකා සිටින විට ඔහු සහ දෙවියන් ප්‍රතිකෂේප කරන්නන් අතර කිසිදු වෙනසක් නොමැත. මෙය නබි (සල්) තුමා පැහැදිලි ව අවබෝධ කර දී ඇත.



මුස්ලිම් දරුවෙකුගේ වයස හත වන විට දෙමව්පියන් විසින් එම දරුවාට සලාතය ඉටු කිරීමට පුරුදු කළ යුතු ය. වයස අවුරුදු 10 වන විට එය නොවලභා ඉටු කළ යුතු ය. කිසිදු අවස්ථාවක සලාතය අතහැරිය නොහැකි ය. එහෙයින් ගමනක යෙදී සිටින විට කෙටි කොට හෝ එකතු කොට හෝ සලාතය ඉටු කළ හැකි ය. ජලය නැති විට හෝ ජලය භාවිතා කළ නොහැකි අවස්ථාවක තයම්මුම් කිරීමෙන් හෝ සලාතය ඉටු කළ යුතු ය. එසේම රෝගී අවස්ථාවේ දී වාඩි වී හෝ ඇල වී හෝ ඉදගෙන හැකි ආකාරයෙන් සලාතය ඉටු කිරීමට සහන සලසා ඇත. එමගින් සීමිත අවස්ථා කිහිපයක හැර අන් අවස්ථාවල සලාතයේ දී කිසිකෙනෙකුට සහනයක් සලසා දී නැත. එය මුෂ්මිත්වරුන්ට කාලය සඳහන් කරන ලද වග කීමකි.

මිලඟට, සලාතයේ වැදගත්කම, එය ඉටුකිරීම නිසා ලැබෙන ආනිසංස, එය නොසලකා හැරීම හෝ අතහැරීම නිසා ලැබෙන දඬුවම් ආදිය ගැන අල්කුර්ආනයේ සහ අල් හදීස් හි දක්වා ඇති අවවාද ගැන සොයා බලමු.

‘සැබවින් ම අල්ලාහ් මම ය. මා හැර අන් නාථයෙකු නැත. එහෙයින් මා නැමදින්න. මා මතක් වන ආකාරයෙන් සලාතය ඉටු කරන්න.’ (අල් කුර්ආන් 20:14)

ඔබගේ දරුවන් වයස අවුරුදු හත වූ විට සලාතය ඉටුකරන ලෙස ඔවුන්ට අණ කරන්න. වයස අවුරුදු දහය වන විටත් සලාතය ඉටු නොකරන්නේ නම්, ඔවුන්ට දඬුවම් පැමිණවීමෙන් හෝ සලාතය ඉටු කිරීමට බල කරන්න. (අහමද්, අබුදාවූද්)

ඉහතින් සඳහන් අල්කුර්ආන් වාක්‍යයෙන් සහ නබි සල්ලල්ලාහු අලයිහිවසල්ලම් තුමාගේ වදනින් නොකඩවා හා පිළිවෙළට සලාතය ඉටු කළ යුතු බව අවධාරණය කෙරේ.

එසේම ඔබ සකර් නැමැති නිරයට ඇතුළුවීමට සැලස්වූයේ කුමක් ද? (යැයි කියා මාංවි දී අසති) එයට පිළිතුරු වශයෙන් අප සලාතය ඉටු කරන්නන් වශයෙන් නොසිටියෙමු. යැයි අල්කුර්ආනයේ සඳහන් වේ. (අල්කුර්ආන් 74:42,43)

තව ද කවරකු සලාතය රැක ගනී ද ඔහුට සලාතය ප්‍රභාවක් ද සාධකයක් ද කියාමා දිනයේ දී විමුක්තියක් ද වන්නේ ය. එසේම කවරකු එය රැක නොගනී ද ඔහුට එය ප්‍රභාවක් ද සාධකයක් ද කියාමා දිනයේ දී විමුක්තියක් ද නොවන්නේ ය. කියාමා දිනයේ දී එවැනි අයෙක් භාරුන්, ෆිර්අවුන්, හාමාන්, උබයි බින් කලබ් වැනි අය සමඟ සිටී. යැයි නබි සල්ලල්ලාහු අලයිහිවසල්ලම් තුමාණෝ පැවසූහ. (අහ්මද්)



ඉහතින් සඳහන් අල්කුර්ආන් වාක්‍යය හා නබි වදන් මගින් සලාතය අතහැරීම නිසා ඇතිවන විපාක ගැන ගෙන හැර දැක්වේ.

එම නිසා අප කිසිදු කරුණක් නිසා සලාතය කෙරෙහි නොසැලකිලිමත් නොවිය යුතුය. එමෙන්ම අපගේ වගකීමක් වන සලාතය හැම විටම ජමාඅතය (සමූහ සලාතයක් ලෙස) සමඟ ඉටු කිරීමට පුරුදු විය යුතු ය. මක් නිසා ද යත් තනිව ඉටුකරන සලාතයට වඩා සමූහ වශයෙන් ඉටුකරන සලාතය (27) විසිහත් ගුණය කින් වැඩි ආනිසංස සහිත බව නබි (සල්) තුමා වදාරා ඇත. (බුහාරි, මුස්ලිම්, තීර්මිදි)

සලාතය මගින් අප අල්ලාහ්ට අවනත වන්නෙමු. ඔහුට සමීප වන්නෙමු. ඔහු නැමදීමේ පුරුද්ද ඇති කර ගන්නෙමු. අපගේ අවශ්‍යතා සඳහා ඔහුගෙන් ඉල්ලීම් ඉදිරි පත් කිරීමටත්, අපගේ පව් කමා කරන ලෙස ඉල්ලීමටත් සලාතය අවස්ථාවක් වන්නේ ය. තව ද, සලාතය මගින් අපි අල්ලාහ් මතක් කරන්නෙමු. ඔහු අපට ලබා දී ඇති දායාදයන් සඳහා ස්තූතිය පුද කරන්නෙමු.

සලාතය ඉටු කිරීම සඳහා අපි දිනකට පස් වතාවක් වුලූූ කරන්නෙමු. මේ නිසා අපගේ සිරුරේ බාහිර අවයව පිරිසිදු වන්නේ ය. ඒ සමඟම සිත ද පිරිසිදු වන්නේ ය. මේ නිසා ශාරීරික හා මානසික සෞඛ්‍යය ඇති වන අතර පාපයන්ගෙන් ද මිදෙන්නේ ය.

එම නිසා, ස්වර්ගයේ යතුර වශයෙන් නබි සල්ලල්ලාහු අලයිහිවසල්ලම්තුමා විසින් සුවිශේෂ කර දක්වන ලද සලාතය අපි නිසි කලට වෙලාවට අඩුපාඩුවක්

නොමැතිව හා නොකඩවා විධිමත් ව ඉටු කරමු. එමගින් අල්ලාහ්ගේ ආසන්න බව හා ආදර කරුණාව දෙලොවෙහි ම ලබා ගනිමු.

අභ්‍යාස

1. වරහන් තුළ ඇති වඩාත් නිවැරදි පිළිතුරට යටින් ඉරි අඳින්න.

අ) මුස්ලිම් දරුවකු සලාතය ඉටු කිරීමට පටන් ගත යුත්තේ වයස අවුරුදු (පහළව, හත, දහය) සිට ය.

ආ) කුර්ආනයේ මුස්ලිම් භක්තිකයෙක් ව වෙන්කර දක්වන්නේ (දික්ඊ, සලාතය, සවීමය) ය.

ඉ) දිනකට (වරක්, අටවරක්, පස්වරක්) සලාතය ඉටු කිරීම අනිවාර්ය ය.

ඊ) අල්ලාහ් සමග ඉතා සමීපව කතා කිරීමට අවස්ථාව (සලාතය ඉටු කරන අවස්ථාවේ, සකාත් දෙන අවස්ථාවේ, අදාන් කියන අවස්ථාවේ) ලැබෙන්නේ ය.

උ) ස්වර්ගයේ යතුර වනුයේ (හජ් ඉටු කිරීම ය, භාරවීම ය, සලාතය ඉටු කිරීමය)

2. සලාතය පිළිබඳ අල්කුර්ආන් වාක්‍යයක් ද හදිසයක් ද ලියන්න.